

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 94

Dijous, 1 d'octubre de 2009

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 62, tercera i darrera reunió

S U M A R I

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00005/08) (continuació) p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 62.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'una del migdia i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Educació, de Cultura i Mitjans de Comunicació, la consellera de Salut, els consellers d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, d'Innovació, Universitats i Empresa, la consellera d'Acció Social i Ciutadania, i el conseller de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00005/08) (continuació)

D'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades, en primer lloc i per un temps de deu minuts, té la paraula, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, il·lustres senyores i senyors diputats, conseguintment al debat de política general, passo a presentar les propostes de resolució que amb motiu, ahir, del nostre plantejament en aquest debat, doncs, hem construït: noranta-quatre propostes.

Permeti'm, senyor president de la Generalitat, que li adreci unes paraules, ja que aquesta diputada que els parla va estar aquí molt atenta des del dimarts, escoltant cada una de les seves paraules en el seu discurs del dimarts i, evidentment, tots i cadascun dels plantejaments de resposta que vostè va anar fent al llarg de totes aquestes dues jornades. Però recordo que en el seu discurs –i em va cridar l'atenció– del dimarts, en el qual vostè va posar èmfasi, va dir que «amb l'alternança política s'ha enriquit la societat catalana» –paraules de vostè abans d'acabar el seu discurs del dimarts. Permeti'm, senyor president, amb tot l'afecte com a president que a vostè li tinc: això no és cert.

Vostès i els del tripartit s'han trobat, des que han arribat al Govern, amb la nevera plena, una nevera que van trobar amb 18.000 milions d'euros de pressupost l'any 2003, d'un govern que ja marxava perquè vostès van guanyar les eleccions, i amb una societat catalana en marxa. (*Remor de veus.*) Vostès, aquesta nevera, que la van trobar plena i que l'han tingut plena durant tots aquests anys, l'han pogut mantenir gràcies a qui la va omplir, gràcies a la societat catalana..., vostès estan

treballant amb pressupostos de 37.000 milions, més el finançament, podem parlar de 40.000 milions d'euros per a Catalunya, i vostès han doblat el deute que es van trobar, que ens trobem en aquests moments amb 27.000 milions de deute. En sis anys vostès han buidat la nevera de Catalunya, l'alternança d'esquerres ha empobrit Catalunya. (*Persisteix la remor de veus.*)

La nevera, senyor president, també s'ha d'omplir, la nevera de Catalunya s'ha d'omplir, i no he escoltat ni com, ni amb què, ni de quina manera vostès ompliran la nevera perquè Catalunya i els catalans puguem tirar endavant. Però jo sí que sé com s'omplirà la nevera. Buidar-la no costa re; omplir-la, molt, i estic segura que l'alternança futura d'un centredreta omplirà amb mesures la nevera que necessita Catalunya. Ens estem jugant la supervivència d'una Catalunya que sempre ha estat capdavantera, ens juguem el futur de les generacions properes. Demano confiança i coratge per les propostes del Partit Popular català, que són per una Catalunya real que pateix –vostè no ho va descriure així–, que s'enfonsa, però estem segurs de poder recuperar l'economia i la feina per a tots. Una Catalunya que no perdi el tren de la modernitat i que torni a ser líder i motor d'Espanya i Europa.

I en aquest sentit hem presentat quatre grups de propostes: les propostes de mesures de política econòmica i fiscal per lluitar contra la crisi i impulsar l'economia productiva i fomentar l'ocupació; mesures de política social; mesures de civisme i seguretat, i política institucional.

Permeti'm, doncs, que parlant de la política institucional li comentï –i espero que coincideixin amb nosaltres– que, a mesura que hem anat coneixent més informació sobre el cas Millet, més importància adquireix la comissió d'investigació que els hem sol·licitat i he fet saber a tots els portaveus dels grups de la cambra. No ens val l'excusa que la justícia ja està investigant, perquè la justícia analitza el desviament de fons dels comptes del Palau, però no entraran en el que a nosaltres, els polítics i el Parlament de Catalunya, ens hauria de preocupar: el control que les administracions fan de les subvencions públiques o el finançament dels partits polítics que avui hem començat a conèixer. Aquí no valen pactes de silenci, no val tapar-se les vergonyes per interessos partidistes entre el tripartit o Convergència i Unió. Ja estem acostumats a l'opacitat del tripartit, però ara, i després del que hem conegut avui –senyor Mas, també em dirigeixo a vostè–, ja no tenen excuses per no donar suport a la comissió d'investigació al Parlament de Catalunya. Cal fer un exercici de transparència, perquè els catalans tenen, tenim dret a conèixer la veritat del que ha passat. I en aquesta línia també els vull dir que demanem una comissió d'investigació per tots aquests informes innecessaris i inútils que ha demanat el Govern de la Generalitat i que van del 2004 al 2009.

Passo, doncs, a recordar-los les mesures que hem presentat de política econòmica, mesures d'austeritat, de transparència i optimització de recursos, mesures que van encaminades a la reducció d'alts càrrecs per reduir la despesa, reducció de la publicitat institucional, estalvi energètic de la Generalitat i limitar el creixement de la

despesa dels propers pressupostos per sota del creixement del producte interior brut nominal. Mesures fiscals cabdals i importants.

Vostè ha vist que hem portat una «pegatina», sí senyor, l'he defensada amb gran honor i la defenso: més treball i menys impostos, rebug total a la pujada d'impostos del Govern central. La recaptació de l'IVA està caient un 42 per cent...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Montserrat i Culleré

No es pot permetre en aquesta situació incrementar l'IVA, que perjudicarà tantes i tantes famílies i que perjudicarà la petita i mitjana empresa, així com el comerç. Demanem la reducció de l'IRPF del tram autonòmic, sí senyors; podem reduir un punt el tram autonòmic. I, evidentment, presentem també i sol·licitem que es presenti un projecte dins de tres mesos per a la llei de supressió de l'impost de successions i donacions, proposta que el Grup Parlamentari Popular portàvem en els programes electorals de l'any 2003 i de l'any 2006.

Nosaltres presentem propostes a favor de l'ocupació i contra l'atur, nou propostes importants i cabdals.

Fons per a la protecció dels treballadors, aquells treballadors que no cobren la nòmina però aguanten i donen suport a les empreses perquè no pleguin, per a aquestes persones. Fons per a la protecció de tots els autònoms. Reforma del Servei d'Ocupació a Catalunya en favor dels joves, de les persones sense feina. Sí senyors, és la clau, és l'elemental per poder tirar endavant el nostre país.

Les infraestructures, el corredor del Mediterrani, el compliment en els terminis en la connexió de l'AVE a França, el compliment de la resolució del Parlament sobre el pas de l'AVE i la Sagrada Família. Volem un quart cinturó, però de veritat, i no a l'increment dels peatges que sempre hem defensat i gratuïtat per a Badalona-Mollet, anomenada la B-500, la Conreria.

Per a la recerca, per al desenvolupament i la innovació. Sense recerca, sense desenvolupament i innovació no hi haurà futur per a les nostres empreses; per tant, per aquí apostem fort.

Per a l'agricultura, per als pagesos, que han tingut de deixat el raïm negre a les seves vinyes, el raïm negre per collir; i el president de la Generalitat, així com d'altres ponents d'ahir, en feien menció. Necessitem un ple extraordinari, a través del procediment que reglamentàriament estableix la cambra, per tal de poder-ne parlar. Reclamem al Govern de l'Estat, a través de vostè, la reducció de la fiscalitat al sector agrícola i ramader. I, evidentment, la redacció d'un pla d'usos i de gestió del canal Segarra-Garrigues, perquè quedin les coses ben clares en tot el territori. Ajuts, com li demano, senyor president, pels quals hem de vetllar: hi ha hagut pedregades, hi ha hagut calamarsa, que es diu; ajuts als conreus afectats i pagament al més aviat possible.

Propostes per al món del comerç, un comerç que patirà l'allau d'impostos...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Montserrat i Culleré

...un comerç... –i acabo, senyor president. La pujada de l'IVA. Per al turisme. Per a la dependència social, que estem a la cua, que hi han quaranta mil catalans que no poden accedir a la dependència.

Per a la salut, senyora consellera. En aquests moments no podem col·lapsar tots els nostres edificis amb les urgències hospitalàries, però li demano que no tanqui els CAP a la nit, senyora consellera; vostè ho ha viscut en viu i en directe a Sant Sadurní d'Anoia el dimarts d'aquesta setmana.

A l'educació i a les universitats. Vostès deuen 100 milions a les universitats; paguin, perquè funcionin i puguin anar més bé. La gratuïtat en els llibres de text, i els ordinadors, perquè les famílies puguin tirar endavant.

Propostes d'immigració, sí senyor, de civisme o incivisme que viu Catalunya...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Montserrat i Culleré

...més mesures humanes i materials, senyor president, i actuació efectiva contra la delinqüència a Barcelona i a Catalunya. I més material humà i material que necessita...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Montserrat i Culleré

...perquè no succeeixi com a Vilafranca, que els Mossos d'Esquadra només tenen dos vehicles, senyor conseller.

En aquesta línia de suport, com demanava...

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

La Sra. Montserrat i Culleré

...el president Montilla, hem fet les propostes de resolució el Grup Parlamentari Popular, desitjant i esperant el seu suport, de tots vostès.

Moltes gràcies, disculpin, i gràcies...

El president

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

La Sra. De Rivera Pla

Gràcies, president. Molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers... Señores diputados, me gustaría agradecer la cálida bienvenida que me han

brindado sus señorías y todas aquellas personas que trabajan en el Parlament; gracias a todos.

No entraré a detallar cada una de las propuestas de resolución de nuestro grupo, porque tengo cuatro minutos y no me gustaría sobrepasar el tiempo concedido para esta mi primera intervención. Trataré de forma general una cuestión sustancial para Ciutadans: cómo gestiona el Gobierno de la Generalitat los recursos de los ciudadanos.

Hoy hemos conocido que el señor Millet destinó 72.000 euros de las subvenciones concedidas al Palau de la Música a sufragar las deudas del PI del señor Àngel Colom, antes en Esquerra Republicana, actualmente en el ala soberanista de Convergència, y donde también estaba, en Esquerra, la señora Rahola. Esta noticia es simplemente una muestra de cómo la mayoría de las partidas presupuestarias que deberían estar destinadas a las asociaciones cívicas culturales son dirigidas única y exclusivamente a subvencionar al nacionalismo catalán. (*Remor de veus.*)

Señores y señoras diputadas, Cataluña tiene una riqueza asociativa y cultural que desde Ciutadans pensamos que debe ser fomentada desde las instituciones, no por motivos políticos o ideológicos, sino por su función social y representativa. El ya escándalo Millet no puede dejar de ser noticia sin que los ciudadanos conozcan adónde ha ido a parar ese dinero, y esta cámara debe iniciar una comisión de investigación para atribuir, si este es el caso, las responsabilidades políticas correspondientes. El escándalo Millet no puede quedarse como una noticia más, como lo fue el «3 per cent». Esta cámara tiene el deber de investigar y llegar hasta el fondo de este asunto, como representantes de los ciudadanos que somos. Por eso les invitamos a que voten favorablemente nuestra propuesta de resolución, para que hoy mismo se cree aquí, en esta cámara, la comisión de investigación.

En segundo lugar, Ciutadans propone a esta cámara que inste al Gobierno a cambiar radicalmente sus prioridades a la hora de distribuir los recursos públicos. Somos conscientes de que el dinero público es limitado, pero recordemos que los recursos pertenecen a los ciudadanos; los políticos somos meros gestores encargados de redistribuirlos atendiendo las necesidades de la ciudadanía, especialmente de los más desfavorecidos. Sin embargo el *tripartit*, con el señor Montilla a la cabeza, ha malgastado millones de euros en informes y subvenciones a entidades nacionalistas catalanas sin preocuparse de en qué bolsillos acababa ese dinero público o qué referéndums ilegales se estaban subvencionando. (*Remor de veus.*)

Lo que proponemos desde Ciutadans es que el dinero de los catalanes, recaudado mediante los impuestos, revierta directamente en los ciudadanos, por ejemplo, exigiendo a los bancos y cajas de ahorro que amplíen las líneas de crédito para aumentar la liquidez de los autónomos y de los pequeños empresarios, o destinando los nuevos recursos del nuevo modelo de financiación a la contratación de maestros, personal de la Administración de Justicia –que, créanme, lo conozco y hace verdadera falta–, médicos y policías, en lugar de seguir

creando pesebres en la Administración catalana y engordando chiringuitos del *establishment* catalán más radical. (*Remor de veus.*)

En conclusión –y acabo, señorías–, queremos que este Parlamento inste al Gobierno de Montilla a que la gestión de los recursos públicos se realice pensando en los problemas de las personas, priorizando los intereses y las necesidades de los catalanes y, en definitiva, que la Administración y los recursos públicos se pongan al servicio de los ciudadanos.

Muchas gracias.

El president

Senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorables *consellers*, ilustres diputados y diputadas, tres son los temas que han sido el eje de las propuestas de resolución planteadas por todos los grupos parlamentarios: el desarrollo del Estatuto de autonomía, la acción de gobierno y las medidas contra la crisis económica que padecemos.

El debate de orientación de política general ha puesto de manifiesto otra vez más que padecemos una grave crisis, que sinceramente no creo que se haya visto atemperada ni reducida después del resultado de lo visto en este Pleno y estos días. Porque además de una crisis económica también existe una grave crisis de confianza en la política y esta no se ha solucionado visto lo visto aquí. Y las dos están conectadas. ¿Está Cataluña preparada para salir de la crisis? Pues dependerá de cómo lo gestionemos, o cómo la gestionemos, y del marco que el Gobierno y la oposición preparemos al efecto. Una cosa es evidente, que ahora, aquí y siempre *amb nosaltres sols* ni en política ni en identidad ni en economía ni en comercio funciona bien.

Después de escuchar algunas afirmaciones simplistas, como la de «més Espanya, més crisis» o «menys Espanya, menys crisis», más propias de proclamas incendiarias que de personas con responsabilidad de Gobierno, uno llega a la conclusión de que desde luego con estos bueyes es muy difícil arar. Y desde luego que surjan brotes verdes en ese erial es casi imposible. Es más, estas proclamas sirven para aplastar los pocos brotes que puedan renacer y desde luego algunos hemos perdido toda la esperanza en ello.

En estos tiempos es hora de sumar. Es conveniente que los agentes sociales, políticos y el propio Gobierno hagan prevalecer el acuerdo, aquí y en toda España. No creo oportuno hablar de frentes comunes de aquí para allá o de allá para acá –creo que es una mala inversión–, sino de posiciones de consenso en el ámbito global. La solvencia política en estos momentos, que ya tienen un tufo preelectoral, debe manifestarse en la capacidad de acuerdo. No la he visto en esta cámara, en la que se ha instalado la descalificación del adversario y el levantamiento de barreras. Una primera premisa básica, fundamental, es la de la lealtad institucional. No solo hay que proclamarla, también es imprescindible practicarla. Permítanme que lamente el lenguaje que utilizan algu-

nos representantes de las instituciones catalanas cuando se refieren a las del Estado. Se habla muchas veces de catalanofobia, pero también tenemos que comprender a veces o por lo menos ver por qué se producen ese tipo de comportamientos en ocasiones.

Ayer el presidente de la Generalitat en sede parlamentaria decía, y sonaba a amenaza, que no daría un paso atrás en el contenido estatutario. Hoy casi literalmente se reproducen sus palabras en una de la propuestas de resolución de Convergència i Unió. ¿Quiere eso decir que tanto para el presidente de la Generalitat como para el principal grupo de la oposición lo que diga la sentencia del Tribunal Constitucional será papel mojado y que harán valer el contenido literal del Estatuto o la peculiar interpretación que hacen de su texto? Es decir, ¿obviarán los artículos anulados o ignorarán la doctrina del Tribunal Constitucional? ¿Están acaso advirtiéndole de que el presidente de la Generalitat y el principal grupo de la oposición predicarán y efectuarán y realizarán la insumisión constitucional?

La presión política a los órganos jurisdiccionales es una de las señas de identidad de algunos políticos catalanes. Ya en su momento el presidente Pujol utilizó estas armas con motivo de la cuestión de inconstitucionalidad que presentó el Tribunal Supremo contra la Ley de normalización lingüística. Y también se empleó ese mecanismo ante el anterior defensor del pueblo, señor Álvarez de Miranda, para que no presentara recurso de inconstitucionalidad contra la Ley de política lingüística.

El presidente de la Generalitat y otras autoridades reaccionan ofendidos cuando se plantean dudas de imparcialidad sobre los integrantes de algunas instituciones catalanas, sin embargo no se tiene ningún reparo en verterlas cuando se trata de instituciones constitucionales. Ayer mismo se dudaba de la imparcialidad del Defensor del Pueblo o de los integrantes del Tribunal Constitucional, y lo hacen representantes que diariamente pelean por conseguir cuotas de partido en las distintas instituciones. Lo terrible es que el descrédito institucional sea proclamado muchas veces en esta cámara y esa es una mala consejera y un mal ejemplo para los ciudadanos.

En definitiva, las propuestas de resolución, las treinta y siete propuestas de resolución que he presentado a la cámara abogan por tres bases. Una, la necesidad del acuerdo; un segundo apartado fundamental: la necesidad de la lealtad institucional, y un tercer apartado relacionado con la gestión, sobre aspectos de salud, educación, policía, que está a su disposición y que espero contar con su apoyo.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Gràcies, president. Molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers i conselleres... Il·lustres

diputats i diputades, senyores i senyors, comparec davant d'aquesta tribuna per donar compte de les propostes de resolució que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió sotmetrà a votació a aquesta cambra, després del debat de política general que s'ha succeït en aquests dos dies anteriors.

Les propostes de resolució que presentem des de Convergència i Unió constitueixen en primer lloc la principal preocupació de la ciutadania d'avui, del nostre país, des del nostre punt de vista, però també constitueixen una reparació a allò que el Govern o no ha fet o des del nostre punt de vista ha fet malament. Pensem que hi ha una altra manera de governar, pensem que hi ha una altra manera de fer les coses i sobretot tenim com a referent una situació del país, que és: estem en crisi; no estem en cap altre estadi, estem en crisi i la principal preocupació de Convergència i Unió serà, com no pot ser d'una altra manera, treballar i lluitar contra la crisi.

Nosaltres hem procurat fer un debat en positiu, un debat constructiu, un debat que il·lusioni la ciutadania, un debat que generi confiança. Les resolucions que presentem en aquesta cambra avui també van en aquesta direcció, van en la mesura d'intentar tenir unitat per fer front a aquesta situació de preocupació que té el nostre grup parlamentari, la nostra força política de Convergència i Unió. Els hem ofert un front comú, els hem ofert un pacte d'unitat perquè tots plegats puguem anar a treballar per Catalunya i pels catalans. La resposta ha estat «no», ha estat una porta frontal contra aquesta proposta de Convergència i Unió. Hem intentat fins i tot avui, aquest dematí, transaccionar alguna esmena d'alguna proposta de resolució, també se'ns ha tancat la porta –també se'ns ha tancat la porta en aquest sentit.

Per tant, vostès entendran també que nosaltres vulguem visualitzar quin és el nostre model alternatiu al que avui està aplicant el Govern d'aquest país. Deixi'm que faci un breu repàs de quina visió tenim del tripartit, del Govern tripartit en aquesta situació i el que hem vist en aquest debat de política general del Govern i dels partits que donen suport al Govern. Hem vist nerviosisme, sincerament; hem vist nerviosisme, no se'n surten, no comuniquen, hi ha una imatge dolenta del Govern. Hem vist constatació que el pacte és un pacte d'equilibris interns, és un pacte de partits, no és un pacte de país i les resolucions ens donen compte d'això –després en parlaré. Hem vist un govern gens transparent i fins i tot, si m'ho permeten, un pèl prepotent. Hem vist un govern sense projecte, sensible en excés a la crítica d'una feina legítima que està fent el principal grup de la cambra, que és la d'oposició, la de controlar el Govern i, per tant, la de tenir una opinió diferent si escau –que hi escau, en aquest cas– del que està fent el Govern.

Estem decebuts de com el Govern tripartit ha desplegat l'Estatut i el que ha fet en matèria d'autogovern. Hi ha una proposta de resolució: ni un pas enrere –ni un pas enrere, aquí volem arribar. Hem de ser conscients tots plegats d'aquestes paraules, del que han fet vostès i del que comporta aquest compromís.

Hem constatat també que hi ha una plena subordinació al PSOE. El PSC és PSOE, ja ho sabem, però Esquerra

Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa han fet un doblegament dels seus interessos amb relació al PSOE i al Govern de Madrid. L'exemple més clar? El tema de Cultura, dependència absoluta del que diu Madrid, en contra de les competències pròpies del Govern de Catalunya. Permeti'm, senyor Iceta, que li faci una referència. Ahir va dir: «El Govern és inatacable.» Això és una ficció; *Superman, Los invencibles*, tot això només surt a la tele. Aquí tenim un govern que, des del nostre punt de vista, no està fent bé la seva feina, no defensa el país i no defensa els interessos dels catalans.

Hi ha un il·lustre català anònim que va dir: «Els optimistes tenen projectes, els pessimistes tenen excuses.» Vostès òbviament estan en el bloc dels pessimistes. (*Remor de veus.*)

Des del nostre punt de vista, com va dir ahir... (*Remor de veus.*) Des del nostre punt de vista, com va dir ahir el president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, volem visualitzar dos models. Els hem fet una oferta per fer front a la crisi econòmica, un front comú. Nosaltres acceptarem propostes de resolució d'altres grups parlamentaris. Vostès no ho fan tot malament, evidentment; algunes coses les fan bé o les han fet bé –tampoc massa. I donarem suport a aquelles propostes de resolució que vostès entenen que estan ben fetes. També d'altres grups parlamentaris. Això no vol dir cap pacte. Volem ocupar la centralitat del país. Cap proposta de Convergència i Unió mereix el respecte i el suport de cap partit que conforma el tripartit avui? Cap proposta? Tan dolentes són les propostes de Convergència i Unió? Cap d'elles és útil per a la societat avui, en època de crisi? Jo els demano una reflexió en aquest sentit.

Nosaltres, amb aquest plantejament del front comú, hem presentat propostes de resolució per a fer mesures anticrisi, per a intentar adoptar mesures anticrisi, per a la fiscalitat, per a l'ocupació, per a la millora de la qualitat i de la creació d'ocupació, per a la liquiditat –votarem a favor una proposta seva sobre l'ICF– per a la defensa del teixit productiu, que és l'emblema català, és allò que hem de protegir de Catalunya. Si volem generar riquesa i volem generar ocupació, si volem generar major prosperitat per al nostre país hem d'aturar l'apujada d'impostos. Tots som capaços de fer-ho –tots som capaços de fer-ho. Reflexionin sobre això. Hem de fer un pla d'austeritat, hem de fer un pla de reformes, hem d'intentar consensuar un pla nacional d'infraestructures. Hem de donar suport a les pimes, hem de donar suport als autònoms, hem de donar suport a les microempreses. Ja els votarem també una esmena a favor dels autònoms que vostès han presentat..., perdó, una proposta de resolució. I sobretot també hi ha d'haver una garantia de les polítiques socials. I, per tant, també votarem que sí a l'increment de serveis socials per recuperar-nos de la crisi, proposta del Govern tripartit.

Amb relació al PP també votarem a favor d'aquelles propostes que vostès fan que coincideixen amb les que ahir va proposar Artur Mas: el front comú en el tema de successions i el tema d'un increment de la fiscalitat per a les rendes d'estalvi.

Però deixin-me que faci, per acabar la meua intervenció, algunes breus referències a aspectes que són substancials per nosaltres.

Sobre el debat agrari, que ahir en parlava el senyor Puigcercós –perdó per l'expressió–, baixada de pantalons. Hem de parlar de la política agrària, no del món agrari; el món agrari ja sabem com està, que està molt malament. Però hem de parlar de la política agrària.

Sobre Horta de Sant Joan, el record més profund i més sentiment per part nostra cap aquelles persones que van patir el que van patir aquest estiu. També hi estem a favor. Faríem més, però no sé si serem capaços, amb el Govern que tenim, de fer-ho.

Collserola. Per nosaltres no quedarà –per nosaltres no quedarà.

Hi ha un tema, que hi ha fet referència alguna persona que m'ha precedit en l'ús de la paraula, sobre les comissions d'investigació. Miri, per nosaltres ara és el moment de la transparència i és el moment d'assumir responsabilitats polítiques; de la transparència i d'assumir responsabilitats polítiques.

Deixin que passi a un altre tema, sobre educació. Les propostes que fan des del Govern tripartit en matèria d'educació no garanteixen l'aplicació de les previsions de la llei. Hi ha un objectiu bàsic de la llei, que és la creació del Servei d'Educació de Catalunya, que no es compleix en les seves resolucions. Ho entenc, perquè hi ha diferències substancials en matèria educativa en el Govern tripartit i vostès han de pactar per poder presentar unitàriament una política educativa del Govern, ho entenc, però no ho comparteixo.

Són propostes que són parcials i que són esbiaixades; no representen, des del nostre punt de vista, l'enfortiment del Servei d'Educació de Catalunya i no resolen els problemes que actualment tenen els centres. Tampoc resol aquella necessitat derivada de la crisi, que és la formació ocupacional, de la qual vostès en alguna part es volen ocupar però en la principal, en l'eix central de l'educació, vostès no se n'ocupen. I, per tant, com que el que volem és desenvolupar la llei en la lletra i en l'esperit, en aquest aspecte sí que hi ha una proposta de resolució del tripartit la qual compartirem amb vostès.

I deixi'm, per acabar, fer una última referència a l'impost de successions i donacions, a peatge de la mort. Ahir escoltava amb molta atenció el discurs del senyor Puigcercós sobre aquesta qüestió, també escoltava el que va dir a Madrid, i aquest dematí també l'he escoltat a la ràdio. D'entrada, dir que no són vostès qui impulsen la supressió d'aquest impost. Durant vuit ocasions, en vuit ocasions, vostès han tingut oportunitat de votar la supressió d'aquest impost i no ho han fet; hi han votat en contra. Hi ha un antecedent que sí que podrien posar-lo vostès en bandera, però que el van deixar morir.

Ara han demostrat vostès que estan fent el que fa el PSOE per no perdre les votacions, que és apuntar-se al que pot ser la majoria i presenten una proposta de resolució que, sincerament, jo no l'entenc.

Jo, *in voce*, si m'ho permet el president de la cambra, vull fer una esmena transaccional. I llogiré la proposta

del tripartit perquè l'entengui la ciutadania, perquè la ciutadania l'escolti.

El tripartit diu: «Presentar, d'acord amb el que preveu la Moció 24/VIII...

El president

Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

...de 12» –acabo, senyor president– «de març del 2008 en el seu apartat d, el Projecte de llei de reforma de l'impost de successions i donacions, en compliment d'allò que estableix l'apartat 3.3, del Pla de govern 2007-2010, un cop avaluats l'impacte de la reforma realitzada en l'impost mitjançant la Llei 17/2007, de mesures fiscals i financeres, i el seu comportament sota els paràmetres normatius vigents, i que tingui per objectiu millorar la justícia redistributiva, l'equitat i la progressivitat de l'impost.»

La transaccional és la següent: «Que l'any 2010 se superprimeixi totalment la tributació dels béns i drets entre familiars directes –cònjuge, fills i pares–; reduir la bonificació l'any 2010, d'aquí a quatre mesos, perquè ningú en aquest país, en la primera línia successòria, hagi de pagar impost de successions.»

El president

Senyor Pelegrí!

El Sr. Pelegrí i Aixut

Esmena transaccional que els l'oferim perquè avui s'hi puguin apuntar. Els oferim fer front comú, també, perquè avui s'hi pugui apuntar, perquè segueixin votant a favor, perquè vostès també són d'aquest país i també necessiten... (*Forta remor de veus.*)

El president

Senyor Pelegrí! (*Persisteix la remor de veus.*) Senyores diputades, senyors diputats... Senyor Pelegrí, ha acabat el seu temps. Senyor Pelegrí...

El Sr. Pelegrí i Aixut

Vostès també poden, si volen... –gràcies per les reflexions que m'han fet, les tindrè molt en consideració–, vostès també, si volen, poden defensar els interessos d'aquest país.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi parla l'il·lustre senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., senyor Pelegrí, afectuosament, moltes gràcies per incloure'm al seu país i no fer-me fer papers. Moltes gràcies. (*Remor de veus.*) Gràcies.

Bé, quan hi ha un debat d'aquest tipus, un debat de resolucions, doncs, home, a vegades es poden tenir dues o tres actituds a la tribuna: una pot ser fer un míting, una «soflama», com hem sentit, potser, en la primera intervenció, i en una altra hi han dues opcions: una presentar les resolucions d'una forma molt exhaustiva, molt detallada, molt concreta amb el contingut de les resolucions, o una altra, que és la que jo penso que he de fer, que és fer una valoració general assenyalant els grans trets, els eixos de les propostes.

Jo prefereixo aquesta segona opció, perquè em sembla, des del punt de vista polític i parlamentari, més creativa, i explicar-los que hem elaborat les nostres resolucions a partir de tres grans objectius que estan òbviament interrelacionats i que no s'entendria l'un sense l'altre, i al·lucinant ho ha explicat durant el debat.

El nostre primer objectiu és la lluita contra la crisi, que era l'objectiu que va plantejar el president de la Generalitat, i que han presentat pràcticament tots els parlamentaris que han pres ús de la paraula. I lluitar contra la crisi intentant garantir que no es trenqués la cohesió social del país, com és obvi, que l'activitat dels sectors clau de la nostra economia funcioni, que la lluita contra l'atur sigui eficaç i eficient, especialment..., fent menció especial als temes de l'ocupació, de la formació, dels autònoms, dels emprenedors, i que la transformació del país, del model productiu fos positiva, que la transformació del nostre model productiu fos positiva.

I vostès saben que, amb aquest objectiu, que té una resolució molt concreta, el Govern no s'estrena; va ser dels primers governs que va detectar la crisi i la va qualificar de la manera que s'havia de qualificar, i va ser dels primers governs que va prendre mesures. Recordin vostès les mesures que s'han esmentat aquí, les del mes d'abril. I prenem mesures sobre la dinamització de l'economia i la millora del mercat de treball.

Per tant, la primera resolució nostra té aquest eix: la crisi com a eix central de les respostes que dona el Govern a la ciutadania i que planteja en aquest Parlament de Catalunya.

La segona és construir un país fort i sòlid –construir un país fort i sòlid. Com?, es preguntaran; amb què? Doncs, desenvolupant el que creiem que cal desenvolupar, incrementant la qualitat democràtica del país, millorant l'eficàcia i la credibilitat de les nostres institucions i del Govern –i hi han hagut mostres aquests dies de com es millora la credibilitat–; desplegant amb plenitud el nostre Estatut, costí el que costí, convençuts de la seva constitucionalitat, peti qui peti també, amb contundència, amb seguretat, amb fermesa; arrodonint les transferències, els traspassos previstos; demanant allò que s'ha de demanar i exigint allò que s'ha d'exigir; elaborant les lleis pendents –vostès en tenen una llista llarguíssima que jo no m'hi entretindré–; modificant les que són intrusives, que s'han de modificar en un altre lloc, però que també reforcen aquesta construcció d'un país fort.

I en aquest eix, i en aquesta resolució, nosaltres hi posem dues coses que ens semblen molt importants, que han cobrat una rellevància central en el debat que estem

tenint, que són dos reconeixements: el reconeixement del paper cabdal de la presidència de la Generalitat i del president de la Generalitat, i del seu Govern, en la defensa de l'Estatut, on calgui i com calgui, i el reconeixement també del lideratge del Govern davant de tot tipus de negociació, de relació amb l'Estat –exemples clars en tenim–, en com s'ha dut el tema del finançament, com s'han dut els traspassos, com s'ha negociat i com s'ha «apretat» pel tema de les infraestructures, etcètera.

I vostès també tenen una llista molt extensa en aquest sentit; és una de les resolucions més llargues que s'han fet en els debats de política general el que estan plantejant els tres grups que donen suport al Govern en aquests moments.

I un tercer gran eix: una altra resolució que intenta blindar en la mesura del possible el que és l'estat del benestar. Per fer què? Per oferir als ciutadans oportunitats similars, a tots els ciutadans, oportunitats similars, per atendre les persones, especialment els sectors més febles; per ajudar les famílies, monoparentals o no; per lluitar contra la marginació i la pobresa; per garantir accés a l'educació i a la cultura; per igualtat de gènere i d'opció sexual, i per la cohesió social.

I com ho fem, això? La llarga llista que també tenen vostès a les seves mans i que realment em dona la impressió que no es pot dir, quan es puja a aquesta tribuna, que aquest Govern no ha fet feina o que aquest Govern ha estat invisible o que aquest Govern no té propostes. Mai, en la història d'aquest Parlament, si repassen vostès –si repassen vostès– les resolucions de final de debat d'orientació política, mai, hi havia hagut tanta obra de govern construïda i tanta obra de govern per fer, explicitada de la manera que s'explicita en aquestes resolucions.

I davant d'això què trobem? Home, puja el senyor Pelegrí, en nom del Grup de Convergència i Unió, i ens diu que realment no li hem acceptat absolutament res.

Però, escolti'm, senyor Pelegrí, si les coses que vostès ens estan plantejant són, en la seva redacció, només en la redacció, ja no en el contingut, el 10, el 15, el 20 per cent del que li estan proposant els grups que donen suport al Govern! Si els hem presentat a vostès transaccions sobre la MAT, sobre TV3, i no les han volgut acceptar, quan estaven reproduint mocions i votacions que s'havien fet en aquest Parlament!

Però sap el què ha passat? Que vostès han triat tres o quatre resolucions estrella: la primera, que ens diuen el front comú dels impostos; l'altra, l'impost de successions; l'altra, el debat de política agrària, que, per cert, és des de la bancada que dona suport al Govern que s'està dient que es farà el debat de política agrària i que els planteja a vostès com s'ha de fer. (*Remor de veus.*)

Per tant, no hi ha en cap moment un intentar distreure la situació. Sap el què passa? Sap quin denominador comú hi ha en totes aquestes propostes que ens fan vostès? Hi ha l'interès de país? No. Hi ha l'interès de buscar la confrontació, el desacord, el desencontre, entre els membres que formen part del Govern i que donen suport al Govern.

I saben vostès el que ha passat? Que a mesura que ha anat avançant la legislatura aquest Govern s'ha anat consolidant més, ha anat treballant més conjuntament, fa més propostes, i de l'allau de propostes que vostès tenen avui damunt de la taula vostès són incapaços de fer-ne el seguiment polític. Aquest és el problema que vostès tenen. (*Remor de veus i alguns aplaudiments.*)

Ahir vaig sentir –ahir vaig sentir– el senyor Artur Mas dient des d'aquesta tribuna que havíem tingut sis anys en el calaix el Pla d'ocupació. He mirat els sis anys enrere: les resolucions que vostès van plantejar saben com són? –saben com són? Són declaratives, són brindis al sol.

Saben què he trobat en qüestions de treball? Vostès proposaven, en qüestions de treball, obrir a les oficines de treball un taulell d'atenció a la gent jove, per als problemes de la gent jove; dins de les oficines de treball, un taulell d'atenció. La comparativa, perdonin, però realment és odiosa entre la proposta, el Pla ocupacional que acaba de presentar el Govern i el taulell dins de les oficines de treball.

Permetin-me, en aquest sentit, que els digui que s'equivoquen, políticament s'equivoquen, i avui volen aparèixer aquí com els salvadors del país i realment són els retardadors del progrés del país. Aquest és el problema que tenen. (*Forta remor de veus.*)

Permeti'm que després de dir-los aquest tres blocs d'aquestes resolucions els digui què passa amb aquest tres blocs. Saben el que passa? Que ocupen la centralitat política del país; els tres blocs que plantegem ocupen realment la centralitat política del país. Què preocupa els catalans? La crisi, òbviament, i el Govern dona resposta a la crisi. Què volen, què prefereixen els catalans, què voten els catalans? L'autogovern, i el Govern dona resposta als temes d'autogovern, i d'una forma explícita, clara, sense cap tipus de trampa ni cartró.

I què volen els ciutadans? Volen seguretat, seguretat en el sentit ampli de la seguretat, la seguretat que garanteix allò que en el seu temps va ser i continua sent el somni de la socialdemocràcia: les garanties de l'estat del benestar. I això és el que oferim amb aquesta centralitat, les propostes que presentem, de resolució, les propostes a les quals donen suport els grups que donen suport, valgui la redundància, al Govern.

I no confonguem el país amb derives ni amb qüestions de cap tipus, ni de dir on està la centralitat o no. Ahir el senyor Puigercós ens parlava de la centralitat política, i jo crec que el que està en la centralitat política és l'acció del Govern. Una altra cosa és la centralitat política que navega amb allò que discutim els polítics i amb allò que escriuen les persones que escriuen al voltant de la política. Però en la centralitat política del país en aquests moments hi ha la crisi, hi ha l'autogovern i hi ha la defensa de l'estat de benestar.

I jo vaig acabant, senyor president, simplement fent dos suggeriments, tant a Convergència i Unió com al Partit Popular.

Al Partit Popular, demanar-li que treguin de la nevera –més aviat del congelador– el seu recurs al Tribunal Constitucional. Facin el favor de treure'l, perquè és in-

comestible; per tant, no ens el podrem menjar mai. (*Rialles i remor de veus.*) Treguin-lo de la nevera.

I el segon tema és dir-li a Convergència i Unió que ha inventat una nova forma de fer oposició política, i els diré quina és –i em permetin la broma, eh?–: és la de la crispeta. La crispeta la posen a l'olla i fa xup-xup, fa sorollet, fa sorollet, tothom la mira, però quan la treus és blanca per fora... I vostè puja aquí i em presenta un ambient encantador, blanc, però la crispeta està buida per dins i no pesa. I aquesta és la seva política: buidor, manca de pes, aparença i soroll quan els convé.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Anna Simó.

La Sra. Simó i Castelló

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, dubto que pugui millorar el nivell de metàfores del senyor Joan Ferran, però, en tot cas, sí que permetin-me que celebri aquí, davant de tots vostès, que escoltessin amb tanta atenció el discurs del president del nostre grup parlamentari, el senyor Joan Puigcercós, al qual han fet molta referència. Jo crec que van fer bé d'escoltar-lo, perquè ahir es va parlar, igual que va parlar el president de la Generalitat, de la necessària comunió, de la necessària convergència entre un país emprenedor i un govern eficient i eficaç, que fa la seva feina, que l'ha feta i que la continuarà fent en el que queda de legislatura. Dues coses que necessita el país alhora, com dues coses necessita el país alhora, i que es poden fer alhora –i us ho diu una senyora, que sabem fer més d'una cosa alhora normalment–, que és treballar per l'autogovern, per l'increment de l'autogovern, per anar fent estructures d'estat i anar fent nació, i també treballar alhora pel benestar i pel progrés del país. Les dues coses són compatibles, les dues coses estem fent.

Cadascú fa la feina que creu que ha de fer, fa les proclames, parla des d'aquest faristol el que creu que ha de dir, fa les valoracions que considera que ha de fer, i cadascú va per la feina que li toca. El nostre grup parlamentari ahir vam fer balanç de la feina feta, vam traçar el camí cap a on creiem, el millor camí, que ha d'anar Catalunya, i avui hem entrat, en funció de tots aquests deures que ahir ens vam imposar, tres propostes de resolució, que, com ha dit també el diputat que m'ha precedit, són exhaustives, adquireixen compromisos molt clars, gens ambigus, gens declaratius, i marquen un full de ruta, com els he dit, molt, molt exhaustiu de la feina ingent que tenim aquest Parlament i el Govern de la Generalitat aquest any que queda per endavant.

En primer lloc, una resolució molt exhaustiva sobre una Catalunya que ha d'estar preparada per afrontar la crisi. A mi m'agradaria poder destacar uns aspectes molt concrets d'aquesta proposta de resolució, sobre les bases que també s'han repetit en aquest debat de política general. Reforçar dos grans acords, dos grans pac-

tes, l'Acord estratègic per a la competitivitat i el Pacte per a la recerca i la innovació, que han de contribuir a transformar, a millorar la productivitat i el valor afegit de la nostra economia i fer front a la crisi tots plegats, tots junts. O reforçar una eina com és l'Institut Català de Finances, especialment per a les petites i mitjanes empreses i les emprenedories. O, com ahir es destacava des del nostre grup parlamentari, la necessitat d'un paquet de mesures d'adaptació i d'innovació dels dispositius existents en els recursos de formació professional, pensant especialment en els joves que abandonen prematurament els estudis i que no treballen, els «nini» als quals es referia ahir el nostre grup parlamentari. O un pla de suport al treball autònom, amb diàleg també amb tots els sectors. O la necessitat de minimitzar l'impacte dels ERO i prioritzar el manteniment dels llocs de treball.

Segona resolució: com preparar Catalunya perquè sigui socialment avançada i que estigui preparada per afrontar el present i el futur que té en aquesta doble cruïlla que ahir des del nostre grup plantejàvem. Deixin-me que espigoli..., no tinc voluntat d'exhaustivitat, però poden fer una lectura, sí que exhaustiva, de les múltiples propostes. El suport a les famílies, imprescindible, amb beques i ajuts escolars. O l'increment de l'oferta de places públiques zero-tres en el marc del pla. O prioritzar el desplegament de la LEC especialment en matèria lingüística i en els serveis de menjador i transport escolar i pel que fa a serveis educatius. O en matèria territorial respecte dels cabals de manteniment de l'Ebre i el retorn progressiu dels cabals del Ter. O intensificar els treballs de descontaminació del riu Ebre a Flix. O l'impuls de l'autonomia de la gestió dels ports catalans. O el traspàs de rodalies amb els recursos suficients i el traspàs de regionals en l'horitzó 2012. O consolidar el canal Segarra-Garrigues com una de les infraestructures de transformació social, econòmica i territorial de primera magnitud d'aquest país i –deixin-m'ho dir també– d'Europa, i això implica també aprovar els plans d'usos i gestió de les ZEPA d'una manera immediata. O també, en un àmbit més social i més transversal, l'abordatge integral del treball sexual remunerat, tal com queda recollit en la proposta de la resolució.

Però deixin-me que ara remarqui especialment els aspectes que ahir el nostre grup parlamentari destacava. Deixin-me que comenci per destacar la proposta de resolució sobre la modificació de l'impost de successions i donacions, de la qual el senyor Pelegrí ha intentat fer mofa, basant-se en l'exhaustivitat i el detall de quina és la proposta. Ahir ho vam defensar a Esquerra; per tant..., no ho llegiré perquè el senyor Pelegrí ho ha fet per mi, i celebrariem que tots els grups d'aquesta cambra s'hi poguessin sumar, igual que finalment els grups que donem suport al Govern ens hi hem sumat. I també els demanariem que quan aquesta modificació entri, els pròxims mesos, en aquesta cambra, també s'hi sumin, per tal d'aconseguir reequilibrar els greuges que s'han produït fins al moment amb diverses modificacions que ha tingut aquest impost, que han estat al cap i a la fi pedaços, que han acabat desfigurant el que és l'impost i trencant l'estructura d'equitat que té, i això ha produït conseqüències injustes per als patrimonis baixos

i mitjans. Per tant, s'entrarà aquesta modificació per recompondre aquest equilibri, però no ens trobaran per suprimir aquest impost –no ens trobaran per suprimir aquest impost, ens trobaran per millorar, per rebaixar l'impost per a les rendes mitjanes, que per això estem en aquest Govern.

O la qüestió dels peatges, aquest model de gestió eficient de peatges que ha de tendir a la progressiva gratuïtat, la política de rescat selectiu que la nostra proposta de resolució diu, d'aplicar descomptes als usuaris habituals en alguns trams d'autopistes o la gratuïtat d'algunes circumvallacions, i impulsar el fons de rescat de peatges, que ara mateix està..., mitjançant una proposició de llei a Madrid, per votació d'aquest Parlament.

I és clar que sí: el debat específic sobre la pagesia. Ahir ens hi vam comprometre tots plegats. Nosaltres, els senyors i senyores d'Esquerra Republicana, tenim molt clar sobre què ho basarem, quines seran les nostres propostes en aquest debat, senyor Pelegrí, perquè tenim molt clars quins són els problemes del sector agrari. Tindrem el debat i en parlarem.

Com tenim molt clar també com s'ha d'aplicar la Directiva Bolkenstein pel que fa a la nova Llei de comerç. I això queda molt recollit també en les nostres propostes de resolució.

Front a Madrid. Per nosaltres –i així ho vam dir–, si no hi ha aeroport, no hi ha pressupostos. I, per tant, els insto que se sumin a nosaltres, perquè a vegades ens hem sentit molt sols a Madrid, i amb això de l'aeroport també. Ens vam quedar sols a Madrid defensant que l'Estatut recollís els traspàs de la gestió de l'aeroport del Prat. (*Veus de fons.*) No, no, m'adreço als que ho van deixar caure com una fruita madura. (*Remor de veus.*) Però això no ha de ser objecte d'una proposta de resolució, perquè no és aquest Parlament el que ha de decidir el que fa un altre. A mi no m'agradaria que els diputats del Congrés dels Diputats decidissin sobre els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, per exemple. Per tant, treballem a Madrid. Nosaltres no hem presentat una resolució. Treballem junts perquè Catalunya tingui l'aeroport que es mereix.

I lamento que hi hagi hagut transaccions fallides. Nosaltres els hem proposat transaccions sobre TV3, la recepció al País Valencià. I tant!, de continuar fent les gestions que està fent el Govern. I transaccions sobre el soterrament de la línia de molt alta tensió, que no ens han acceptat! Estan inclosos a la nostra proposta de resolució el necessari respecte i la protecció del medi i del paisatge, i els hem presentat una proposta de resolució al respecte. Nosaltres el que els demanem és que quan entri la proposició de llei a Madrid que s'ha de debatre en comissió de Foment per tal que se soterrí –perquè és allà a Madrid, eh?, on això s'ha de dir, no aquí– la línia de molt alta tensió en els trams que es diu, aprofitant les estructures de comunicacions que ara estan previstes..., esperem que vostès ens acompanyin. I esperem també que siguin capaços d'explicar als seus alcaldes i alcaldesses com han avortat la possibilitat de votar conjuntament una proposta de resolució en aquest sentit, que nosaltres hem treballat per oferir-los. En fi... Però no ens diguin

que som nosaltres els que no volem transaccionar, sinó que són vostès.

I ja per acabar –és que són molt exhaustives, aquestes propostes de resolució, i no voldria deixar-me gran cosa–, la tercera, sobre el desplegament de l'Estatut, per continuar fent l'acció legislativa detallada, aquí, al Govern de l'Estat, per tal de complir-lo. I deixin-me acabar amb la qüestió del Tribunal Constitucional i la legitimitat i legalitat que té l'Estatut, i com es referma el que ha de ser el respecte absolut a la voluntat popular expressada en un referèndum. Per això la necessitat de fermesa d'aquest Parlament i del Govern, i d'unitat en aquest Parlament i al Govern, quan arribi el moment, en el compliment del que en definitiva és un pacte polític, que ha passat per més de tres sedassos, un pacte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol per autogovernar-se.

En definitiva, els plantejem tres propostes de resolució fantàstiques (*rialles i remor de veus*) per acabar de preparar Catalunya per al futur. I, per tant, només votarem les nostres, atès això que els he explicat i atès que, tot i que estàvem disposats a transaccionar, això no ha estat possible. I els instem que vostès se les mirin amb molt d'afecte per tal, doncs, que aquí pugui haver-hi una votació unànime.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, senyor president. El nostre grup parlamentari està força satisfet de la feina feta en aquestes resolucions, perquè, si el debat que ens plantejàvem era «crisi, autogovern i acció de govern», aquest full de ruta s'ha plasmat en desenes de resolucions, que no és que les de Convergència i Unió, com deia el senyor Pelegrí, siguin dolentes; és que les nostres són més completes i millors. I, per tant, el que els demanaríem és que ens les votessin.

Aquestes resolucions expressen realisme, compromís i visió de futur. Realisme perquè constaten una situació difícil que es viu al nostre país, especialment la gent treballadora i aquells sectors colpejats per la crisi, i davant d'aquest realisme la drete el que ens proposa és campanya electoral i, per tant, electoralisme. Compromís amb la gent i amb el territori, i davant d'aquest compromís la drete ens planteja velles receptes, fracassades, en els terrenys social, fiscal i ambiental. I proposem i tenim visió de futur perquè, com van dir el president de la Generalitat i també el president del nostre grup parlamentari, el catalanisme d'esquerres al Govern no és una etapa, no és un parèntesi, és una concepció de present i de futur, i davant d'això la drete el que ens representa i vol és el retorn a la grisor conservadora, encara que ara la senyora Montserrat ho vulgui vendre amb gamma blanca i amb la seva nevera; és el gris conservador de

Convergència i Unió i el Partit Popular. Bé, aquests són els criteris, els eixos de la nostra proposta: resposta a la crisi, autogovern i acció de govern.

Ahir el senyor Mas deia que o no teníem principis o que teníem uns principis especials. La nostra resolució diu: «Aconseguir una societat més justa i cohesionada, que prioritzi la disminució de les desigualtats socials per la via d'oferir a tothom les mateixes oportunitats, una societat que atengui les persones, especialment les més desfavorides, que ajudi les famílies, que es proposi eradicar la pobresa, que faci possible l'accés a l'educació i a la cultura, que garanteixi i estimuli la qualitat entre homes i dones.» Els nostres principis, senyor Mas. Vostès en tenen d'altres, i això es tradueix en d'altres polítiques.

La nostra resolució: formació professional, internacionalitzar les empreses, mantenir la creació d'ocupació i la seva qualitat. Per realisme, obrir una oficina que acompanyi els ciutadans i les ciutadanes hipotecats per la compra d'habitatge i que ara, amb aquesta situació, diverses entitats bancàries estan aprofitant per collar-los amb noves condicions, i els ciutadans han d'estar ben assessorats, i, per tant, crear aquesta oficina. Potenciar l'ICF; un pla de suport als treballadors autònoms; ajuts d'emergència als ajuntaments; ajuts per al lloguer d'habitatge i per a la rehabilitació; abaixar el còmput de mesos per poder accedir a la renda mínima d'inserció; beques de menjador; augmentar el nombre de beneficiaris amb la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones i a la dependència... És a dir, sota uns principis d'equitat i de justícia, polítiques diferents de les que vostès han fet i farien.

En el terreny de l'autogovern, constitucionalitat i legitimitat de l'Estatut; respectar la voluntat popular; suport al president i al Govern de la Generalitat en el seu lideratge davant el procés obert del Tribunal Constitucional, i encoratjar a continuar la línia de màxima fermesa i unitat, per nosaltres unitat política i també unitat social. Per tant, un compromís de refermar la voluntat de la vigència i la legitimitat de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que va decidir el poble de Catalunya.

Acció de govern: més places públiques en educació infantil, atendre les necessitats del batxillerat nocturn, consolidar el sistema sanitari públic; en el tema de la prostitució, ni dobles morals ni mirar a l'altra banda, ni només policia ni només Llei d'estrangeria, les competències que té Catalunya, amb una actuació interdepartamental i una resolució que vam votar tots en aquest Parlament, que és que Madrid legisli –això és el que hem posat en aquesta proposta de resolució, que esperem que votin, perquè també van votar en una comissió en aquest Parlament; si no, es diu una cosa, es té doble moral i a l'hora de votar se'n fa una altra–; impulsar mesures per millorar la seguretat i la salut laboral, dotar i equipar de més recursos el Memorial Democràtic per facilitar les seves actuacions i el coneixement públic. És a dir, acció de govern, amb una extensíssima resolució, molt llarga, que té a veure amb aquells compromisos que ens han de portar fins a final de legislatura.

I ara parlem de fiscalitat. No ho he deixat al final per casualitat, perquè semblava que aquest debat seria el

debat de les consultes o ha de ser el debat de l'impost de successions. Com hem vist, no, moltes coses s'aprovaran després de la discussió i d'aquestes resolucions.

En primer lloc, vull deixar clar, des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, quina és la nostra posició sobre la fiscalitat. Senzill, per nosaltres el sentit comú, de justícia: que pagui més qui més té per distribuir millor la riquesa. Aquest és el nostre principi aquí i a Madrid. Segon, lluitar contra el frau fiscal. Tercer, fer front als privilegis fiscals i a les indecències que estem veient en el Banc Bilbao Biscaia o en el cas Millet; indecències que tenen a veure directament amb les polítiques que s'han pogut fer, promoure o no fer-hi front, com el cas del frau fiscal.

Avançar en la fiscalitat ecològica; sí, avançar en la fiscalitat ecològica, perquè creiem que hi han debats que costen, però un cop s'incorporen sembla que després molts o la majoria els fan seus i els desenvolupen. I després també m'hi referiré.

I, per tant, si aquesta és la nostra posició, la posició del nostre grup parlamentari, volem veure què diu o expressar què diuen les resolucions que hem aprovat i no altres coses, no interpretacions interessades o no algunes reflexions posades per alguns opinadors que hem pogut veure avui en certs mitjans de comunicació.

La resolució que aprovarem diu: «Assolir una major equitat fiscal, mantenint els elements de progressivitat del sistema, introduint els elements d'impuls de l'economia sostenible i continuar lluitant contra el frau fiscal.» Això diu aquesta resolució sobre la concepció de la fiscalitat del Govern d'entesa: equitat fiscal, mantenir la progressivitat, fer front al frau fiscal.

I en aquest sentit, s'hi incorporen, i creiem que obre portes, mesures i incentius fiscals apropiats que facilitin el canvi de model productiu, és a dir, obrir el tema de la fiscalitat ambiental. I no es posin les mans al cap; hi han molts països –molts països– del nostre entorn en què això ja s'aplica. Per exemple, el cas de França, en el combustible aeronàutic; el cas de Suïssa, Àustria o Alemanya, en les mercaderies per carretera; el cas d'Alemanya, França, Bèlgica o Noruega, en el transport aeri; el cas de Finlàndia, Suècia i Dinamarca, en neumàtics, piles i lubricants; en els temes de CO₂, a Dinamarca, Finlàndia i Holanda; en el tema de l'energia nuclear, a la Junta d'Extremadura, o en vehicles amb menors emissions, a Espanya. Per tant, vol dir que qui es porta bé, menys impostos, però per nosaltres qui contamina paga. I aquesta és una concepció que creiem que és bo que s'obri en el debat, i que apareix estudiar aquestes mesures en aquesta resolució.

I sobre l'impost de successions i donacions. El senyor Pelegrí ha fet una expressió que jo no sé si quan l'ha dita l'ha pensat bé. Ha dit «el peatge de la mort». Quina barbaritat! (*Remor de veus.*) Quina barbaritat. Sap què vol dir el peatge de la mort? –i perquè ens entenguin, amb números, els ciutadans de Catalunya. Vol dir que l'any 2009 s'han recaptat 654 milions d'euros, és a dir, més de 1.000 milions de les antigues pessetes, d'un impost que és per poder fer polítiques redistributives (*remor de veus*) i que a més permet fer polítiques públiques. No

es posin nerviosos; no es posin nerviosos, perquè vostès coincideixen –vostès coincideixen– amb el que són els vents de Dos Hermanas, que arriben aquí, a poder posar fi, poder eliminar aquest impost. I aquest impost no s'eliminarà amb aquest Govern, que ho tinguin clar. (*Remor de veus.*) No s'eliminarà. Queda clar? Queda clar. (*Forta remor de veus i alguns aplaudiments.*) El que es farà, com diu la resolució, és avaluar –avalua. I quan es fa una avaluació, uns poden pujar i altres poden baixar, però les dues coses: uns poden pujar i els altres poden baixar. (*Persisteix la remor de veus.*) Amb un principi... No es posin nerviosos!

El president

Senyor diputat! Senyores i senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyor diputat... Senyores i senyors diputats... (*Pausa.*)

El Sr. Miralles i Conte

Amb un principi, aquesta avaluació: justícia redistributiva, que diu la resolució, equitat, que diu la resolució, i progressivitat de l'impost. Aquesta és la base.

Bé, i acabo dient-los que el nostre...

El president

Hauria d'anar acabant...

El Sr. Miralles i Conte

...grup parlamentari, que no està al centre i no vol estar al centre, treballarà amb aquestes resolucions en aquest període fins a les properes eleccions per aconseguir que en aquest Parlament hi hagi una majoria més cap a l'esquerra, perquè entenem que fem polítiques..., no només més polítiques, sinó més polítiques i millors, pensant en la gent, en el territori i en l'autogovern.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

El president

Acabat el debat, passarem a la votació de les propostes de resolució.

I començarem per les propostes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Hi ha hagut demanda de votacions separades. I començarem amb aquesta primera votació, amb les propostes de resolució números 1 i 2, 7, 9, 11, de la 13 a la 15, de la 22 a la 24, 27, 31, de la 38 a la 41, 43, 44, de la 46 a la 48, de la 51 a la 53, 56, 57, 61, de la 66 a la 73, de la 77 a la 80, la 82, la 84 i la 89.

(*El Sr. Pujol i Ferrusola demana per parlar.*) Senyor Pujol... (*Pausa.*) Si no, no el sentiré...

El Sr. Pujol i Ferrusola

La 31 i la 32 no poden estar en aquest bloc, en principi, o li sollicitaríem que no hi fossin. No sé si la 90 també l'ha posada en aquest bloc o no.

El president

No...

El Sr. Pujol i Ferrusola

La 31 i la 32...

El president

La 32 tampoc no la hi he posat, eh?

El Sr. Pujol i Ferrusola

Ha dit de la 31 a la...

El president

No, he dit «la 31», després he dit «de la 38 a la 41».

El Sr. Pujol i Ferrusola

Bé. La 31...

El president

Ho té per escrit, no?

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, però... Sí.

(*Pausa.*)

El president

Doncs, la 31 no la votem ara mateix, eh? Votem la resta que he dit.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 15 vots a favor, 117 vots en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament la 31.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 70 en contra i 49 abstencions.

Votem seguidament la número 8 i la 10.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 72 en contra i 1 abstenció.

Seguidament la número 83.

Comença la votació.

Que ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 117 en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament la número 89.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 70 en contra i 49 abstencions.

Votem finalment la resta de propostes de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya... *(El Sr. Pujol i Ferrusola demana per parlar.)* Senyor Oriol Pujol...

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, president, perquè m'aclareixi si en aquest paquet hi són també la 90 i la 32. Si hi fossin, li'n demanaríem votació separada.

El president

Doncs, votem separatament la 90 i la 32.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 64 vots a favor i 70 en contra.

Votem la resta de propostes de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Que han estat rebutjades per 17 vots a favor, 116 vots en contra.

Votem seguidament les propostes del Grup Mixt.

Votem en primer lloc la proposta de resolució número 9.1 –9.1. *(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)* Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente, quisiera que se diera lectura y votación separada a la propuesta número 1, y votación separada de los puntos *a* y *b*. Y lectura previa.

(Pausa.)

El president

Senyor Domingo, vostè es refereix a la lectura de la que fa referència a la sentència del Tribunal Constitucional potser?

El Sr. Domingo Domingo

Efectivament, la que he preparat jo.

El president

La secretària primera té la paraula.

La secretària primera

Lectura de la proposta: «En ares de l'estabilitat i el respecte institucional, el Parlament de Catalunya sol·licita al Tribunal Constitucional...» –perdó– «un pronto pronunciamiento sobre los distintos recursos de inconstitucionalidad interpuestos contra la Ley orgánica 6/2006, de reforma del Estatuto de autonomía de Cataluña; manifiesta el respeto institucional que le merece el Tribunal Constitucional y su voluntad de acatar las resoluciones adoptadas por este en relación a los recursos de inconstitucionalidad interpuestos contra la Ley orgánica

6/2006, de reforma del Estatuto de autonomía de Cataluña.»

El president

Anem a la votació, doncs?

El Sr. Domingo Domingo

Voldria que es fes la votació punt *a* i punt *b*.

El president

Per separat?

El Sr. Domingo Domingo

Per separat, si és possible.

El president

És que si fos per una qüestió que els grups parlamentaris han demanat votació separada..., no té cap sentit, si és en la seva globalitat, no?

El Sr. Domingo Domingo

Ho dic perquè..., bé, si no hi ha inconvenient, crec que no, però bé...

El president

Els grups parlamentaris han demanat votacions separades de diverses qüestions, però en aquest punt no hi ha cap grup parlamentari que demani votació separada de l'*a* i del *b*. Si vostè hi insisteix... Però, és clar, és que no té cap sentit. Des del punt de vista procedimental no té cap sentit.

El Sr. Domingo Domingo

Ho dic per facilitar la votació als altres grups. *(Rialles.)*

El president

Votarem..., si no hi ha cap altre grup parlamentari que demani votació separada ja fem l'excepció votant-la separatament.

Per tant, votem el punt en la seva integritat.

Comença la votació.

S'ha rebutjat per 17 vots a favor i 117 vots en contra.

Votem seguidament la proposta de resolució número 9.1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 130 en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament la número 9.5, lletres *c* i *d*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per un 1 vot a favor, 131 en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament el punt número 12 del bloc quart.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 3 vots a favor, 117 en contra i 14 abstencions.

Votem seguidament la resta del punt 9 i el punt 12.1.d.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 3 vots a favor i 130 en contra.

Votem les propostes de resolució números 3 i 34.

Comença la votació.

Tres vots a favor, 117 en contra, 14 abstencions, queden rebutjades.

Finalment votem la resta de propostes de resolució del Grup Mixt.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor i 117 vots en contra.

Votarem seguidament les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. També hi ha votacions separades. I votem, en primer lloc, les propostes de resolució números 2, 6, 13.f, 25, 32 i 33.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 47 vots a favor, 70 en contra i 17 abstencions.

Votarem seguidament les propostes números 8; 9; 11; 14, apartat *b*; 20, apartats *d*, *g* i *i*; 34; 35, i els punts 1 i 2 de la 36.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 46 vots a favor i 88 vots en contra.

Votem seguidament les propostes de resolució números de la 3 a la 5, la 7, la 9, de la 13, en el paràgraf no votat fins a la 16, 18, 19, 21, 24 i de la 26 a la 31.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 62 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament la proposta de resolució número 25.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor i 73 vots en contra.

I votem la resta de proposta de resolució. És així? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 61 vots a favor, 71 en contra i 2 abstencions.

Votem seguidament les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Del primer bloc, titulat «Una Catalunya socialment avançada i preparada per afrontar el futur amb garanties», faríem una primera votació en la qual hi hauria: l'apartat 1.a; apartat 4, lletres *d*, *m* i *o*; apartat 7, lletres *e*, *i*, *q*, *v*, *y*; apartat 10, lletra *r*, i apartat 21, lletres *g* i *j*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 117 vots a favor i 17 vots en contra.

Votarem ara la resta de lletres del punt 1, el punt 2 i del punt 3, les lletres *a*, *d*, *g*; apartat 11, les lletres *c* i *d*; apartat 14, les lletres *i*, *m*, *p*, *q* i *v*; apartat 16, lletres *a*, *b*, *i*; apartat 19, de les lletres *f* i *g*; i apartat 21, lletres *h*, i *i*.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 71 vots a favor, 18 en contra i 45 abstencions.

Votarem ara els apartats del 5 al 13, del 15 al 18, no, perdó..., del 5 al 13, el 15, del 18 al 20, el 22 i el 23.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 70 vots a favor, 63 en contra i 1 abstenció.

Votem seguidament, de la proposta titulada «Una Catalunya socialment avançada», en primer lloc, les lletres *d* i *g*.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 117 vots a favor i 17 vots en contra.

Ara la lletra *c*.

Comença la votació.

Que ha estat aprovada per 70 vots a favor, 17 en contra i 47 abstencions.

I d'aquesta part titulada «Una Catalunya socialment avançada» votem la resta de la proposta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 64 vots en contra.

Anem al tercer bloc, que és sobre el desplegament de l'Estatut. Votarem, de l'apartat 1, lletres *a*, *b* i *c*; del 2, lletres *a*, *b*, *d*, i *e*, i del 3, lletres *d*, *e*, *g*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 70 vots a favor, 17 en contra i 47 abstencions.

Votem la resta de la proposta de resolució.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 64 vots en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i deu minuts.